

Graga želea!

Sporočam Ti, da mi kaj priči!
 In sem, kakor oara v prščavi, ker mi
 ni dano, da bi se mi ne lojilo po
 domovini. Gozd je ticer za loblan, pa
 so mi nekaj čudno kupa ti bori.
 Samo da je trava želea, kjer se takata
 Mera in Vida in kjer spi po cele lene
 pre Uba: Mako Tooja, veliko moja.
 Koko Ti je vsi? Do sedaj se ji posuje
 vsak obroz in ona se vedno slado
 krenji. Velika je, močna in tvoje ga
 sama sest. Grozno grozno! Kveli
 se ti tega, ker do je nanesena
 Tooja predvse roke, žula!

Mara je gracijozna, sitno segava,
boj nežna princiška - pravi kontro
Vida!

In jaz sem Jekasta, kakor po
navadi!

Pa kako je Tooje poletje?

Kako sem bila vesela Tooje

sluke, ker si vendar avtoat

spomin ene žule in tudi tega,

da si krenila s dvojnim otcem

drugam. Bog ti zignaj nos,

kamor je namenjena! Pa kako

bi bilo lepo, če bi bila In

na Dunaju.

Pa Ti, ki si hipna in bog ve kakšna
v svojih temah in kapricah,
vragaj se sama! Želo mi je
dolčas po Tebi, posebno po mes
semu dušajskim čenčam.

Polno pta je, in mene ni nič,
pravijo, ker se jim ogibeam. —

Nikomur ne pišem, pa za-
mina me samo: Kje je Čant.,
ali je res (3 zap. vred) zaroben
s Kestlerjevo? Kdo Te je porabil?
Kdo stannije v Jaripn?

Rus. pride gopet k nam, pa idem
se enega. Ne ves nikogar?

Oh, no, kmalu sedi in
piti.

Pozdravi domače in
k sekoo avstrijci! Lomov ob japons

Ostanem te por Petrov fu z
Pepeo (Kamenevickij) in z otroci.

Mi prideš moorda, ma Druvay!

Kaj pidi, latkole gospa feraj,

Kasten bei Bohemir Kirchen

Mitterfeld 2 (Lobner)

Le rinas kaj poubnega, postji mi

Kaj novic sig "Narode", da ne

bon, kakor medved v bofoga.

Mi par pesiteh starik cajtug.

Strijo, ni poljub

ov Vilde.